

Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca
Facultatea de Istorie și Filosofie
Școala Doctorală de Filosofie

Conferința doctoranzilor

Dimensiuni aplicative ale cercetărilor filosofice doctorale

Conferință organizată în colaborare cu:
Departamentele de filosofie,
Centrul de Filosofie Antică și Medievală,
Centrul de Filosofie Aplicată.

vineri, 9 mai 2014, ora 12-17

Rezumate

Maria Alexandra Baneu (anul I):

8 întrebări despre teologie - Pelbart din Timișoara: Aureum sacrae theologiae rosarium

Lucrarea lui Pelbart din Timișoara, *Rosariul de aur al teologiei*, poate fi apropiată din punct de vedere tematic comentariilor la *Sentințele* lui Petrus Lombardus. Totuși, din punct de vedere formal, acest text pare a fi cu totul aparte față de celelalte comentarii cunoscute: este organizat alfabetic și nu urmează deloc litera cărții lombardului.

În cadrul conferinței voi discuta, din perspectiva surselor explicite, cele 8 întrebări despre statutul de știință al teologiei care se găsesc în prologul acestui text.

Cristian Vasile Berți (anul III):

Ontologia regională a lui Constantin Noica

Lucrarea noastră urmărește dezvoltarea sistemului filosofic noician în contextul tentativei de constituire a unei culturi naționale în România secolului al XX-lea. Noica se înscrie în linia de gândire a criterioniștilor, el încercând să creeze o ontologie împregnată de caracteristici ale românescului. Noi ne propunem să refacem demersul filosofic al lui Noica și să arătăm cum reușește el să întemeieze un sistem de gândire în care să îmbine trăsături ale ființei românești cu concepte filosofice preluate din filosofia greacă și cea germană.

Octavian Cristian Bodea (anul III):

Efectul în prezent al prezenței fără prezent asignabil

Preocupat de posibilitatea evadării din cercul tautologic al instituirilor simbolice, Marc Richir vede o șansă de scăpare într-o antropologie fenomenologică capabilă să-l rupă din interior, printr-o întrebare care nu caută să afle ce este omul, ci cum este el cu putință. Întrebarea își găsește răspuns în experiența sublimului. Raportată la această experiență, ființa se umanizează printr-o „proastă întâlnire” (*sic*) care îi devine simptom și „identitate” în lume, și în care omul este fenomen-de-lume (nu „animal simbolic”). Astfel, discursul (*logos*) omului despre om (*anthropos*) devine discurs asupra unei prezențe fără prezent asignabil. Luând figura străinului, ea ar putea să reconsidere discursul toleranței. În definitiv, efectul pe care prezența străinului îl are asupra celorlalți este răspunsul unei alegeri în fața fenomenului de lume: poate fi sălbăticia unui inconștient fenomenologic sau barbaria unui *Gestell* simbolic.

Alexandru Boguş (anul III):*De la etica lucrului la etica faptei*

Turnura gândirii heideggeriene presupune radicalizarea gândirii asupra diferenței ontologice care în *Ființă și timp* nu a fost tematizată în privința originii ei. Prin intermediul conceptului de *Ereignis* Heidegger urmărește să articuleze împreună-apartinerea nivelelor ontic și ontologic, renunțând la cadrele metafizicii în care cele două nivele au fost gândite în prima sa perioadă de gândire pornind de la problematica transcendentalului. Ori, această împreună-apartinere este gândită cel mai concentrat în figura tetradei (*Geviert*) acolo unde finitudinea omului se întâlnește cu figura zeilor, participând la lupta dintre lume și pământ (*Erde*). Ori, dacă Lewis concepe o etică – împotriva esenței tehnologiei ca *Gestell* – a lucrului, ca „adunător” a celor patru termeni și ca păstrare-ascundere a pliului fi-inței (*Zwiefalt des Seyn*), iar Heidegger menționează faptul că nu numai gândirea, ci și lucrul, fapta, sau sacrificul ne pot direcționa pe drumul păstoririi ființei, atunci cum ar arăta din acest punct de vedere o etică a faptei?

Flaviu Victor Câmpean (anul III):*Actualitatea psihanalitică a repetării kierkegaardiene*

Repetarea ca *repriză* asupra căreia metafizica eşuează este cheia înțelegerii *singularului* (*den Enkelte*) transsubiectiv kierkegaardian dincolo de negativitatea demonic-socratică a ironiei. Faptul că ea apare ca o metamorfoză ce implică toate stadiile existențiale permite pozitivarea (*i.e.* poziționarea) *lumească* a deciziei transcendente raportate în mod religios la un al treilea. Etica repetării, o etică secundă, poate fi fructificată ca remediu în act la melancolie, precum și ca alternativă la anamneza cu tentă *romantică* a doliului freudian. Dubla valență justifică miza psihanalitică (lacaniană) mereu actuală a repetării autentice și creative în virtutea *probității* anihilate de modernitatea istorică – deziderat invocat de Kierkegaard – și în detrimentul automatismului (deopotrivă istoric al) pulsionii de moarte – dificultate asumată de Freud.

Sandra Gabriela Cibicenco (anul II):*Contribuțiile lui Mircea Eliade la interpretarea folclorului românesc*

Mircea Eliade, în cel mai reprezentativ studiu asupra folclorului și a interpretării acestuia, „Folclorul ca instrument de cunoaștere” (1937), demonstrează faptul că prin intermediul documentelor folclorice se deschide o cale nouă către cunoaștere, alta decât cea a filosofiei culturii. În urma analizării unor așa-zise „miracole” prezente în etnografie, Mircea Eliade concluzionează astfel: anumite credințe primitive folclorice au la baza lor experiențe concrete.

Andra-Mihaela Cîmpean (anul III):*Formarea semnificației metaforice în teoria interacționistă*

Teoria interacționistă postulează că semnificația metaforei este rezultatul conlucrării dintre cele două componente ale metaforei. Ce schimbări va aduce interacționismul față de implicațiile teoriei substituției, cel dintâi fiind merit a o înlocui pe cea din urmă, vom vedea în lucrarea care urmează. Pornind de la studiul al treilea din *Metafora vie* a lui Paul Ricoeur, vom analiza felul cum apare și ajustările la care a fost supusă teoria interacționistă în *Philosophy of Rhetoric* a lui I. A. Richards, în eseurile lui Max Black precum „Metaphor,” în *Aesthetics* a lui Monroe Beardsley și ajungând din nou la *Metafora vie*.

Lazăr Marcel Cozmuța (anul II):*Ceilalți despre Arșavir Acterian*

Arșavir Acterian a fost prețuit de cei pe care i-a cunoscut. Din mărturiile celorlalți rezultă un caracter cu totul aparte. În mare parte a trăit pentru ceilalți. A fost alături de mama și de sora lui, când au trecut prin momente grele. Haig dispăruse pe front. O bună parte din viața sa, și-o

petrece în temnițele comuniste. Rămâne singur. Are un scop în viață, iar scopul este acela de-a publica opera lui Haig și Jurnalul surorii sale. În ultimă instanță, se ocupă cu publicarea Jurnalului său. Astăzi, pe Arșavir Acterian, puțini îl știu ca făcând parte din Generația '27, așa cum bine o definește dl. Dan C. Mihăilescu.

Ioana Cristina Criste (anul III):

Conceptul de conatus la Spinoza

Noțiunea de *conatus* reprezintă o temă fundamentală a filosofiei lui Spinoza, necesară atât în expunerea ființei umane ca sursă a acțiunii (având consecințe etice și politice), cât și ca principiu mai general de autoconservare, ce caracterizează orice lucru. Luat în legătură cu alte elemente ale cadrului ontologic oferit de Spinoza (determinismul și non-dualismul, bunăoară), poate fi localizat în discuțiile privind confluența cu alte științe.

Anton Crișan (anul I):

Modernități alternative. Ideea de post-hegelianism ca problemă filosofică și culturală

Cercetarea de față pornește de la ideea aproape unanim acceptată, anume că pentru cea mai mare parte a filosofiei secolului al XX-lea, imperativul depășirii idealului filosofic și cultural modern ar fi echivalent unei etape post-hegeliene a investigației filosofice. Astfel, ceea ce îmi propun este identificarea premiselor, argumentelor și implicațiilor unei asemenea echivalări, așa cum au fost acestea formulate în contextul hermeneuticii gadameriene și a deconstrucției derrideene.

Vlad Cristian Deac (anul I):

Autocunoașterea prin prisma filosofiei nitzscheene

„Pentru a deveni ceea ce ești se presupune că nu bănuiești nici pe departe ce ești” - F. Nietzsche (*Ecce Homo*). Devenirea presupune o călătorie. Călătoria descoperirii propriei persoane, propriului eu, de-a lungul întregii vieți active; poate fi realizată atât prin intermediul experiențelor individuale trăite cât și prin a celorlalți, prin lectură și observație, prin educație și revelație. Este filosofia lui F. Nietzsche una a cunoașterii de sine? Poate fi considerat F. Nietzsche ca fiind un deschizător de drumuri sau din contră, doar un critic decadent al propriei contemporaneități? Este omul filosofiei lui unul actual?

Mircea Diaconu (anul I):

Critica rațiunii pure și interpretarea lui Mircea Florian

În prezentarea mea voi analiza interpretarea pe care filozoful Mircea Florian o aplică *Criticii rațiunii pure* și cât de compatibilă este perspectiva sa realist-materialistă cu discursul criticist kantian. Voi cerceta principalele obiecții pe care Florian le aduce idealismului transcendentă, în textul său de maturitate *Elemente viabile în filozofia lui Kant* (1958), mai ales problema spontaneității intelectului, a limitelor cunoașterii și cea a existenței lucrului în sine. Vom prezenta principalele argumente care însoțesc discursul realist-materialist al lui Florian și adecvarea lor la viziunea kantiană asupra cunoașterii.

Livia Ioana Dioșan (anul I):

Înțelegerea limbajului ca negativitate la Hegel

Primul capitol din *Fenomenologia spiritului*, „Certitudinea sensibilă”, este o analiză a limbajului înțeles ca negativitate. Hegel pleacă de la observarea diferenței dintre modul în care indicăm și modul în care exprimăm. Noi întotdeauna indicăm un obiect singular, dar, atunci când încercăm să îl exprimăm, facem apel la universal. În calitatea sa universală conceptul este o

formă de negativitate aplicată lumii naturale. Eseul nostru încearcă să clarifice, urmărind atent textul hegelian, toate dificultățile pe care o asemenea interpretare le ridică, atât în interiorul filosofiei hegeliene, cât și în interpretările ulterioare ale limbajului ca negativitate, în special la Giorgio Agamben.

Oleg Ghilaș (anul I):

Dostoievski și nihilismul

Prezentarea surprinde o abordare nouă, o reconsiderare a scriitorului F. M. Dostoievski într-o perspectivă filosofică, iar în contextul exegezei clasice, o depășire a acesteia prin reliefaarea autorului-artist în relație cu tematica Erosului, precum și autorului în calitate de teoretician în sfera politicului, în raport cu tema Nihilismului. De fapt, apropierea pe care o operăm, dintre Eros și Nihilism, aparent incompatibile, reprezintă o echilibrare artistică a raporturilor acestor teme insolubile, care au reprezentat domeniul prim de interes al autorului. Operând definirea *nihilismului*, a anarhismului, am ilustrat și insuficienta analiză ale acestora, precum și importanța lor în perspectiva dostoievskiană. Studiul nostru reprezintă o cheie în deciptarea și conferirea de noi sensuri în receptarea deja ușor standardizată a autorului.

Horea Jurca (anul II):

Timpul mesianic ca paradigmă soteriologică

Pentru Sf. Vasile cel Mare, primul moment al timpului nu este încă timp. El nu este divizibil și nici infinit de mic, ci lipsit de măsură în raport cu timpul; el este momentul ca limită și, prin urmare, fără durată. Sensibil la mister, Platon gândește acel moment ca hotar și, prin aceasta, ca deschidere spre veșnicie: prezentul fără dimensiune, fără durată se revelează ca prezență a veșniciei. Pornind de la „*La început a fost Cuvântul*” a apostolului Ioan și „*La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*” a cărții Geneza, Origen identifică cele două formulări sub expresia „Dumnezeu a creat totul în Cuvântul Său, așadar, de-a lungul întregii veșnicii, în El Însuși” iar Meister Eckhart stabilește același raport de identitate când în principiul evocat în dublul *in principio* descoperă un Dumnezeu ca intelect, conținând atât Cuvântul cât și lumea.

Dacă creatura – ceea ce de acum înainte va deveni și va suferi – se înalță într-un moment care este în același timp veșnic și trecător, la granița dintre veșnicie și timp iar acest început (analog din punct de vedere logic noțiunii de hotar) este un fel de inastantaneitate atemporală în sine a cărei explozie creatoare dă însă naștere timpului, ce natură ar trebui să aibă momentul desăvârșirii creaturii?

Elisabeta Diana Korpoș (anul I):

Cum a devenit Nietzsche cel ce este

Cine este Nietzsche? „Amor fati: aceasta este natura mea cea mai intimă”, spune el. Deci natura lui cea mai intimă e un ideal care râvnește după o afirmare totală și iubitoare a destinului. Formula *ego fatum* cuprinde perfectă coincidență dintre soartă și libertate. Nietzsche filosofează divin, ca discipol al lui Dionysos, personificarea pluralității. Cine e el? „Un om ce vrea, un creator și un vizionar, o punte către viitor și însuși viitorul”, însă interesant e să vedem *cum* a devenit el cel ce este.

Edith Alexandra Lazar (anul II):

Corp și modă. Între reprezentare și experiența trăită a modei în era digitalului

Lucrarea de față are ca scop abordarea relației dintre corp și modă în fluxul informațional al Internetului, ce înglobează practici diverse înspre și dinspre corp, oferind simultan vizibilitate producțiilor individuale. Din acest punct de vedere, lucrarea ia în considerare problematica imaginii de corpuri pe care dispersia moda le generează, raportându-se constant la experiența

ei trăită în spațiul cotidian urban, cu o perspectivă asupra multitudinilor de practici individuale în construcția corpo-reală și pledând pentru înglobarea afectului și a răspunsului afectual în dezbateră despre percepția corporală.

Ciprian Răzvan Lică (anul I):

Structurarea imaginară a puterii politice - implicatii practice

În prezent este observabilă, ca tendință politică dominantă la scară globală, generalizarea recursului guvernamental la măsuri care aparțin, în mod propriu, de domeniul stării de excepție sau de necesitate. Excepția este legitimată prin apelul la considerente de securitate: terorismul islamic fundamentalist sau, respectiv, teroarea implicată de către spectrul anomiei, ridicat de posibilitatea unui colaps al ordinii economice - ambele tipuri de argumente dețin intime legături cu domeniul imaginarului. Pornind de la situarea, de către Carl Schmitt, a esenței politicului în distincția prieten/dușman și de la doctrina suveranității elaborate de către acesta, și continuând prin dezvoltarea acestor teme de către Giorgio Agamben, vom încerca să identificăm, cu ajutorul unor elemente preluate din psihanaliza lui Jacques Lacan, funcția îndeplinită de către componentele imaginare în geneza și exercițiul puterii politice.

Vasile Mîrza (anul III):

Viziunea lui Gheorghe I. Brătianu despre Marea Neagră în actualitate. Convenția de la Montreux

Viziunea lui Gheorghe I. Brătianu despre poziția geo-strategică a Mării Negre este de mare actualitate în special în contextul conflictului din Ucraina. Convenția de la Montreux din 1936 reglementează o serie de probleme internaționale vizând arealul pontic, în care se stipulează regimul accesului în Strâmători, anumite drepturi și obligații pentru unele state cu interes în zonă. Aceasta convenție are efect până în zilele noastre și se impune ca un acord internațional demn de analizat.

Radu Nebert (anul II):

Sublimul și rolul său în formarea conștiinței

De la retorica stilului poetic sublim antic și a sublimului discursului teologic; de la dihotomia frumos-sublim încununată în perioada iluministă de un adevărat program de „ridicare” a conștiinței prin discursul artistic, istoric sau politic, trecem începând cu perioada postmodernă la noi forme de redimensionare a conștiinței și împingerea limitelor spre maxim, spre infinit. Sentimentul sublimului se regăsește ca in(de)finit în cele mai diverse discipline care au ca obiect de studiu conștiința, sufletul, spiritul, psihicul, relevând rolul esteticii în cercetarea și descoperirea unor forme aplicate de dezvoltare a conștiinței în societatea contemporană.

Cristian Mihai Nichitean (anul II):

Conceptul de istorie la Georg Lukács

Dacă în premodernitate istoria a fost scena predilectă de manifestare a voinței divine, perspectiva inaugurată de Hegel și continuată de Marx a impus în conștiința modernă tabloul dinamic al unui proces istoric creat în permanență de către oameni deși de obicei fără știința lor, rezultat al antagonismelor dintre diversele forțe și categorii sociale. Fidelă tradiției dialectice, filosofia lui Lukács aspiră la o poziție de echilibru în câmpul tensiunilor între obiect și subiect, necesitate și contingență.

Loredana Ana Oltean (anul III):

Deschiderea spre Celălalt ca paradigmă a comunicării dialogice

Pornind de la actualitatea temei și de la nivelul ei de cercetare, în prezenta lucrare, mi-am propus să examinez conceptele de alteritate, relație și dialog așa cum se conturează ele într-o societate mondializată, cucerită de comunicare, nu doar în spațiul destinat cercetării filosofice ci și în cel destinat educației. Prin aceasta lucrarea de față are o miză dublă: prima – teoretică, impusă de necesitatea de a delimita și explica noțiunile de relație și alteritate și de a stabili ariile de manifestare ale acestora în spațiul destinat comunicării; a doua miză – practică – prin care aș dori să surprind mecanismul propriu-zis de funcționare a alterității în registrul educațional. În acest context deschiderea spre Celălalt se configurează ca paradigmă a comunicării dialogice cu celălalt înțeles ca eu, destinul existenței omenești jucându-se tocmai în interiorul acestui raport.

Voica Pușcașiu (anul I):

Artă și/sau vandalism

Subiectul tezei mele de cercetare se axează pe arta din spațiul public, respectiv a diferențelor dintre arta comisionată de către stat și cea apărută fără autorizație. Cel mai practic rezultat al cercetării se dorește a fi identificarea condițiilor pe care orice lucrare din zona publică ar trebui să le îndeplinească pentru a se bucura de succes, definit aici prin simpatia și atașamentul pe care oamenii îi au față de lucrarea respectivă.

În mod ideal lucrările comisionate ar trebui să urmărească nevoile și dorințele celor care interacționează cu ele și totodată să existe posibilitatea conferirii unui statut legal care să protejeze operele de *street art* în cazul în care acestea se bucură de acceptarea publicului. Până în momentul de față am ajuns la concluzia că aspectul afectiv are un rol major în acceptarea acestor opere și estetica primează în fața conceptualismului, atingând un număr mult mai mare de oameni, ceea ce esențial având în vedere amplasarea lor în spațiul public.

Sorin Alin Seserman (anul II):

Începuturile doctrinei țărăniște

Am în vedere relatarea evenimentelor, a problemei agrare, a mișcărilor țărănești și a contextului istoric care a stat la baza apariției și dezvoltării acestui curent politic, ulterior doctrina asumată de Partidul Național Țărănesc. O altă abordare va fi legată de influențele poporanismului și a sămănătorismului în România, la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX.

Ion Daniel Sfirna (anul III):

Mircea Djuvara și fundamentarea logico-filosofică a dreptului

Fundamentarea logico-filosofică a fenomenelor juridice, de pe poziții neokantiene și din interiorul sistemelor filosofice care țineau prim-planul gândirii europene la începutul secolului al XX-lea, s-a concretizat în opera lui Mircea Djuvara ca prima teorie exhaustivă și omogenă a dreptului din România. Cheia de boltă a acestei teorii este „dreptul rațional”.

În studiul de față urmărim cum s-a cristalizat teoria „dreptului rațional” și cum i-a fost conferită autonomia în relație cu „dreptul pozitiv”. Raporturile dialectice și de complementaritate dintre cele două sfere ale teoriei și filosofiei dreptului îl preocupă pe juristul și filosoful român încă din teza de doctorat, *Fundamentul fenomenului juridic. Reflecții asupra principiilor logice ale cunoașterii juridice*, pentru a se dezvolta pe întreg parcursul operei sale, până la elaborarea *Precisului de filosofie juridică*, lucrare ce nu a fost terminată. Analiza noastră este dublată de contextualizări și de o perspectivă comparativă cu filosofia dreptului din România și din Europa.

Raluca Marinela Silaghi (anul I):

Rolul alterității și al imaginii publicitare în conturarea identității individului postmodern

Individul postmodern își formează identitatea, imaginea de sine și se percepe pe sine însuși, nu numai prin autorefecție sau prin raportarea la propriile sale convingeri și la propriul său sistem de valori și principii. Construirea imaginii de sine este dependentă de recunoașterea socială și de mesajul pe care celălalt îl transmite fie verbal, fie non-verbal în timpul interacțiunii dintre cei doi. Importanța celuilalt pentru definirea identității proprii generează dependența de mass-media, care se oferă să îl ajute „gratuit” pe individ, să obțină recunoașterea socială la care aspiră, să se regăsească pe sine, să se reinventeze, să se distingă prin superioritate față de ceilalți, să își contureze o identitate proprie prin raportarea la mesajul transmis direct sau indirect prin intermediul imaginilor publicitare. Dependența de ceilalți și de mass-media ca media de referință poate produce alienarea individului de sine, aservirea acestuia unor modele culturale la modă sau opiniilor de grup, punând în pericol autonomia individului și capacitatea sa de reflecție critică asupra tuturor informațiilor care i se prezintă.

George Claudiu Tuțu (anul III):

γνώμη - contribuție la antropologia lui Maxim Mărturisitorul

„Gnome”, în îndelungata sa istorie semantică, a însemnat pe rând voință, gând, apoftegmă, intelect. În textele lui Maxim Mărturisitorul acest concept capătă, în schimb, un profund sens antropologic. Speculația maximiană încearcă să surprindă, în tot dinamismul său, modalitatea în care o decizie se naște și „culoarea” etică a deciziei proaspăt moșite. Dificultatea acestei cercetări rezidă în faptul că acest concept, în scrierile de tinerețe, este atribuit fără rezerve fie omului oarecare fie lui Isus Hristos. În scrierile de maturitate, în schimb, „gnome” nu mai apare nici măcar o dată cu referire la persoana Fiului lui Dumnezeu. De ce nu mai apare, așadar? Este Isus un om fără de „gnome”? Este Isus un om „parțial”?

Ada-Maria Țârlea (anul I):

Influența filosofiei liberale în discursurile politice ale lui Barack Obama

Cercetarea de față se axează pe imaginea actorului politic Barack Obama, recunoscut ca fiind unul dintre cei mai buni comunicatori politici ai momentului. Lucrarea își propune să surprindă elemente ce țin de comunicarea simbolică, aspecte ale comunicării nonverbale și paraverbale, dar și de analiza ideologică a liderului american. Prin această lucrare se încearcă o îmbunătățire a literaturii de specialitate în ceea ce privește elementul discursiv, dar mai mult, încercăm să surprindem felul în care construcția unui discurs, pornind de la elemente ce țin de filosofia liberală, contribuie la crearea unui bun comunicator. Elementul de noutate va consta într-un plus de informație în ceea ce privește discursul actual al președintelui SUA, temă care este destul de puțin abordată. Ca principală metodă de cercetare utilizată vom avea analiza cantitativă, mai precis, analiza critică a discursului, având în vedere o comparație între discursurile actuale și cele de la începutul carierei lui Obama.

Ștefan Vlad (anul I):

Criza dispozitivelor ideologice și contra-violența Evenimentului

Tema generală implică o analiză filosofică a două dintre funcțiile esențiale ale figurilor discursive: cea de legitimare a regimurilor de putere și cea de constituire a subiectului. Problema de cercetare va fi amorsată de ipoteza conform căreia fenomenul de criză a regimurilor de discurs care legitimează atât instituirea revoluționară cât și conservarea administrativă unei ordini juridico-politice, coincide cu ruina figurilor discursiv-ideologice care produc subiectul necesar sistemului politico-economic. Pentru a deschide și pentru a localiza teoretic problematica crizei regimurilor de discurs de legitimare și a conexiunii dintre limbaj și întemeierea subiectului vom alege următoarele trei constructe conceptuale: distincția pe care

Walter Benjamin o trasează între violența întemeietoare de drept și violența conservatoare de drept, cuplul conceptual Situație – Eveniment, dezvoltat de către Alain Badiou, și procesul, descris de către Michel Foucault, prin care funcția SUBIECT este ajustată corpului/singularității somatice prin mecanismele disciplinare ale tehnologiilor de putere.

X X X

Bakk-Dávid Tímea (anul I):

Konfliktus, szolidaritás, empátia

Az engem érdeklő problémacsomag a politikai filozófia, az etika, az értékfilozófia és részben a társadalomtudományok határterületein mozog. Miért van inkább a konfliktus, miért nem inkább a béke? Miért válogat a szolidaritás nemre, fajra, etnikumra való tekintettel, és miért csap át gyűlölködésbe?

Conflict, solidaritate, empatie

Tematica care mă preocupă provine din domeniul interdisciplinar aflat la granițele filosofiei politice, eticii, axiologiei și științelor sociale. De ce există conflict și nu, mai degrabă, pace? De ce alege solidaritatea cu privire la gen, rasă, etnie, și de ce se revarsă în animozitate?

Bognár Zoltán Levente (anul I):

Hamis tudat és politikai verseny. Az ideológiakritika hasznosíthatósága a kampánykommunikáció területén

A politikai verseny természetéből adódóan az egyes aktorok kampánykommunikációja saját üzeneteik megfogalmazása mellett az ellenfelek üzeneteire és megnyilvánulásaira való reflektálást is magában foglalja. A politikai verseny résztvevői arra törekszenek, hogy közpolitikai célkitűzéseiket egy koherens és konzisztens világnézeti keretben helyezték el, ugyanakkor megpróbálják a választópolgárok előtt leleplezni az ellenfelek hasonló konstrukcióit.

Előadásomban az ideológiakritika látásmódjának és technikáinak kampánykommunikációban való hasznosíthatóságát tekintem át.

Falsa conștiință și competiție politică. Utilizabilitatea criticii ideologiei în comunicarea de campanie electorală

Prin natura competiției politice comunicarea actorilor, pe lângă mesajele proprii, cuprinde și reflecții asupra mesajelor, respectiv manifestărilor celorlați competitori. Participanții unei competiții politice se străduiesc să-și exprime scopurile politicilor publice într-un cadru coerent și consistent privind convingerile, și totodată încearcă să demaște în fața alegătorilor construcțiile asemănătoare ale celorlați competitori.

În prelegerea mea prezint utilizarea viziunii și tehnicilor criticii ideologiei în comunicarea de campanie electorală.

Csergő Antal:

Patočka és a szabadság tapasztalata

Patočka metafizika bírálatában a szabadság tapasztalatát szembe helyezi az érzéki tapasztalattal. Szerinte csak a szabadság tapasztalata, amely mi magunk vagyunk, teheti teljessé, totálissá a tapasztalatot, amely ily módon a teljes értelem tapasztalata. Ha nem rendelkezünk a szabadság tapasztalatával az „élet értelmének” kérdése értelmetlen. Erre a tapasztalatra csak az élet eredeti „természetes” irányának megfordításával tehetünk szert. Az értelem önmagunkból ered, nem a tárgyi világból, de az értelemadást csak a szabadság tapasztalata teszi lehetővé.

Patočka și experiența libertății

În critica metafizicii Patočka pune în opoziție experiența libertății și experiența senzorială. În opinia lui numai experiența libertății care suntem noi înșine poate întregi și totaliza experiența, care astfel devine experiența sensului global. Dacă nu dispunem de experiența libertății întrebarea despre „sensul vieții” este un nonsens. Această experiență poate fi însușită numai dacă inversăm mersul „natural” al vieții. Sensul își are originea în noi, nu în lumea reică și darea de sens este posibil numai dacă dispunem de această experiență a libertății.

Csíki Huba (anul II):

A tudattalan problémája a husserli fenomenológiában

Előadásomban arra teszek kísérletet, hogy felvázoljam az értelemképződések olyan lehetőségét, amely közvetlenül a passzív szintézisek működéséből fakad, de épp ezáltal valamilyen módon érinti a tudattalan szféráját is. Miben különbözik a husserli tudattalan a freudi tudattalan fogalmától, milyen értelemképző struktúrákat foglal magába, és milyen értelemképződéseket tesz lehetővé, mindezt Husserl a passzív szintézisekről szóló analízisei és Freud a tudattalannról szóló munkája által szeretném elemezni.

Problema inconștientului în fenomenologia lui Husserl

În fenomenologia husserliană constituirea sensului reprezintă probabil una din cea mai importantă problemă. Modul configurării sensului în cercetările privind sinteza pasivă este una pre-imanentă. Pe baza acestor cercetări îmi propun în continuare să clarific în ce măsură se poate vorbi despre o problematică a subconștientului în fenomenologia husserliană, ce legături există între sinteza pasivă și subconștient, și nu în ultimul rând să analizez posibilele legături între teoriile subconștientului husserlian și cel freudian.

Dávid István (anul II):

Egy mondat a spirituális tapasztalatról - avagy mitől borzong a protestáns írásmagyarázat

Előadásom a spirituális tapasztalat és vallásos rítusok hermeneutikai vizsgálata főbb témáinak és kérdésfelvetéseinek felvillantására vállalkozik.

Nehéz megállapítani, hogy a filozófia melyik területén lehetne leghangsúlyosabban kifejezésre juttatni a szakrális szöveg által alapvetően meghatározott mégis önállóan véghezvitt hitgyakorlat-rendszert. A tapasztalat és megismerés problematikája végigkíséri a filozófiatörténetet, különböző korszakokban és iskolákban más-más hangsúlyt kapva. Az alapvető teológiai felvezetés ugyanúgy nem tud szabadulni ettől a kérdéstől. A dogmatika szintjén felvetett kérdés talán még korlátozottabb határok között mozogva keresheti a megfelelő választ, vagy éppen a válaszadás különböző nyelvi formáinak, kifejezésformáinak, rendszerezésének megválasztását. A protestáns teológiai diskurzus keretein belül keresem azt a rést, ahonnan nézve a katolikus lelkigyakorlatos módszerek által bejelölt és szorgalmazott spirituális tapasztalat elgondolhatóvá és gyakorolhatóvá válhatna. Elsősorban a dogmatikai akadályokat és lehetőségeket kerestem, de megpróbáltam a bibliai szöveg értelmezési szintjén is felmutatni azt, hogy a hit megélése és gyakorlata sokkal árnyaltabb és sokrétűbb mintsem hogy az egyszerű kognitív folyamatként leírható volna. Az emlékezet és a felejtés hitbeli gyakorlatai szavaknak és tetteknek olyan „narratíváját” hozza létre, amelyek tanúságtételként egyszerre szólnak arról, ami a hittapasztalatban végbement, és arról, ami e tapasztalat révén „az élet értelmezésére vonatkozóan” megragadható (még egy közösség számára is).

O propoziție despre experiențele spirituale - adică cea mai mare frică a hermeneuticii protestante

În prezentarea mea vă voi vorbi despre punctele importante ale experiențelor spirituale din punctul de vedere al hermeneuticii.

E greu de stabilit cu precizie care ramură a filosofiei se ocupă exact de definirea și sistematizarea unor experiențe spirituale (independente și personale). Problema experienței ca unealtă a cunoașterii este prezentă pe tot parcursul istoriei filosofiei, punându-se accentul pe diferite probleme în fiecare epocă. Nici teologia nu poate scăpa de această întrebare. La nivelul dogmaticii creștine sunt foarte mici porțiunile în care această întrebare poate primi un răspuns general. Caut acest răspuns din perspectivă protestantă, analizând practicile spirituale catolice, încercând să le găsesc un echivalent protestant. Întâi de toate aș dori să indentific și să îndepărtez, dacă este posibil, impedimentele dogmatice care stau în drumul acestei posibile paralele a practicilor religioase a acestor două culte majore. Uitarea și amintirea sunt experiențe spirituale care „povestesc” în cuvinte și fapte acele lucruri, care pentru un individ sau o comunitate sunt importante din punctul de vedere al interpretării vieții.

Feketelaki Tibor Sándor (anul III):

Neotradicionalizmus és az organikus kultúra eszménye

Az önmaga pszichoakusztikus búróját kereső közösség saját kultúrájának organikusságát vallja. Az organikus kultúra eszménye, melynek szelleme mindig a közösségi szellem közvetlen kifejeződése, az időn kívüli és idő ellenes primitív-nemzetségi, törzsi kultúra eszménye.

Neotraditionalismul și idealul culturii organice

În bula psiho-acustică comunitatea își recunoaște propria cultură ca fiind una organică. Idealul culturii organice, al cărui spirit întotdeauna este exprimarea spiritului comunității, este de fapt idealul culturii tribale.

Gál József (anul II):

Lacan: az átvitelről

A platóni *Lakoma* sajátosan perspektívából történő elemzésének alaptézise nem kevesebbet állít, mint hogy Szókratész személye a(z) (pszicho)analitikus alakjának történeti előfutára, a *Lakoma* néven ismertté vált dialógus pedig évezredekken keresztül, tulajdonképpen napjainkig a legfontosabb írás az Erosz témakörében. A rendelkezésünkre álló rövid időben Lacan Szókratész Alkibiadész-elemzésének elemzését igyekszünk analitikus és filozófiai perspektívából bemutatni.

Lacan: despre transmitere

Din perspectiva lacaniană, personajul istoric Socrate este antemergătorul celui care abia după mai bine de două milenii ne va deveni cunoscut sub numele de (psih)analist, iar *Simpozionul*, cea mai importantă scriere, până în zilele noastre, pe tema Erosului. În intervenția scurtă vom încerca să clarificăm câteva aspecte relevante din punct de vedere filosofic ale analizei lacanie asupra „analizei lui Alcibiade” întreprinse de Socrate.

Gergely Péter Alpár (anul II):

J. L. Austin és John R. Searle igazságfelfogása

Az igazságelméletek között az egyik legrégebbi elmélet a megfelelés, más néven a korrespondencia-elmélet. Mind Austin, mind pedig Searle az igazság korrespondencia-elméletét fogadja el. Dolgozatomban röviden az Austin és a Searle által elfogadott igazságelméletet mutatom be, és egyben arra a kérdésre keresem a választ, hogy igazságfelfogásuk hogyan épül be nyelvfilozófiájukba, hogyan határozza azt meg.

Incze Éva (anul II):*Épület-lét, épületben-való-lét (Heidegger)*

Előadásomban a jelenvalólét térbeliségének, valamint az építés és lakozás összefüggéseinek elemzéséből kiindulva azt kívánom vizsgálni, hogy a heideggeri terminusok alapján miként értelmezhető az épületek sajátos létmódja, és az épületben-való-lét milyen aspektusként tárul fel a jelenvalólét struktúrájában. Az előadás arra a kérdésre vonatkozóan keres kiindulópontokat, hogy Heidegger egzisztenciális térszemléletében milyen lényegi összetartozás lehetséges az épületben-való-lét és a nyelvben való lakozás között.

Ființă-construcție, ființare în clădiri (Heidegger)

Pornind de la analiza corelației dintre spațialitatea Dasein-ului, precum și a construirii și locuirii, în prezentarea mea aș dori să examinez pe baza termenilor ontologiei heideggeriene, posibilitățile de interpretare a ființării specifice a construcțiilor, și aspectul ființării în clădiri relevant în structura Dasein-ului. Prezentarea caută puncte de pornire la întrebarea dacă în concepția existențială a spațiului la Heidegger este posibilă o comuniune între ființarea în clădiri și locuirea în limbaj.

Lakatos István (anul I):*A megértve elrendező önteremtődés problémája József Attilánál*

Jelen dolgozatban arra a kérdésre keresem a választ, hogy József Attilának a létről való gondolkodva kérdezése hogyan, mi módon jelöli ki az egy-én: azaz *Önmagam-létének lehetőségeit*, az egyén önmagát megvalósítani akarását, a bizonyosságkereső gondolkodó egzisztenciális érdekeltségét.

A dolgozat első része azt kíséri nyomon, hogy az önmagaszerúségére törekvő ember, hogyan teremti meg „*önmagából önmagát*”. Ezt követően az ember világbahelyeztettségének ontológiai kiteljesedését vizsgálom József Attila *Eszmélet* című költeményének egyik részlete mentén.

Dolgozatom zárlata annak tisztázására irányul, hogy mi konstituálja – teremtetően hozza *lét-re* – ezt az egzisztenciát.

Problema autocreației comprehensiv-lămuritoare la József Attila

În lucrare caut răspunsul la întrebarea despre felul în care gândirea interogatoare a lui József Attila asupra ființei, trasează posibilitățile existențiale ale Unui Eu (individ-persoană) – mai precis ale Sinelei.

Prima parte a lucrării urmărește traseul pe care omul care năzuiește la Sinele Propriu se creează (pe sine) din sine însuși. Apoi – pe marginea unui fragment al poeziei *Eszmélet* examinez împlinirea ontologică în situarea omului în lume.

Încheierea lucrării încearcă să lămurească: Ce anume constituie – aduce la ființă – această existență.

Mag Vince (anul II):*A mentális tér sajátosságai, kihívásai és problémái*

A tanulmány elsősorban a mentális térképezés elméleti és gyakorlati problémáit kívánja tárgyalni, bemutató a mentális tér sajátosságait illetve fontos tulajdonságait. A mentális térképezés módszertani alapja kidolgozás alatt állnak és interdiszciplináris jellege tág teret enged a módszertani kísérletezésnek, valamint a fogalmakkal kapcsolatosan sincs egyértelmű elméleti keret, amelyekhez igazodhatna a módszertan. Ezért a kutatás célja, hogy egy olyan képet alkosson a témáról, amely lehetővé teszi, hogy fontolóra vegyük a mentális térképezés aktualitását illetve a probléma továbbgondolását, hisz napjaink is egyik legfontosabb kérdése, mit tudunk kezdeni azzal az absztrakcióval, amely magába foglalja azokat a kognitív, illetve

mentális képességeket, amelyek segítségével összegyűjtjük, rendezzük, tároljuk, felidézünk, valamint manipuláljuk a körülöttünk lévő térre vonatkozó információkat.

Caracteristicile, provocările și problemele hărții mentale

Acest studiu tratează problemele teoretice și practice ale hărții mentale prezentând caracteristicile și proprietățile acesteia. Metodologia subiectului este în dezvoltare, datorită caracterului interdisciplinar care oferă un spațiu vast dezvoltării la fel ca și conceptele care nu au un cadru teoretic clar definit. Scopul cercetării mele este de a prezenta aceste întrebări și de a-i îndemna pe cititori să caute posibile noi soluții, deoarece și în zilele de astăzi spațiul mental datorită căruia putem înțelege, aranja, memora, suna și manipula informațiile despre spațiul care ne înconjoară prezintă o întrebare importantă.

Papp Levente (anul III):

Az elmefilozófia alkalmazhatóságának kérdése az elmekutatás tudományos diszciplínáiban

Az előadásomban arra kérdezek rá, hogy miként viszonyul egymáshoz filozófia és tudomány, ezen belül pontosabban a kognitív tudományok és a pszichológia miként kapcsolódik az analitikus elmefilozófiához és a fenomenológiához. A dolgozatom célja nem valamilyen történeti felvezetés és nem is arról van szó, hogy pusztán valamilyen összefüggéseket, találkozási pontokat mutassak be egy multidiszciplináris területen, hanem inkább arra szeretnék rákérdezni, hogy ebben a közegben vajon milyen haszna, relevanciája, értéke, jelentősége, alkalmazhatósága lehet a filozófia bizonyos ágazatainak a tudományos előrehaladás eszméjének fényében.

Aplicabilitatea filosofiei a minții în disciplinele științifice orientate spre cercetarea minții

În lucrarea mea tratez interacțiunea filosofiei cu știința, mai exact interacțiunile posibile dintre științele cognitive și psihologice pe de o parte și filosofia analitică și fenomenologia pe de altă parte. Scopul lucrării mele nu este de a introduce în istoricul problemei, nici de a prezenta a unor puncte de întâlnire sau de legături inter- și multidisciplinare. Mai mult aș vrea să subliniez în acest caz rostul, relevanța, valoarea și utilitatea diferitelor domenii și problematizări filosofice în virtutea progresului științific.

Részeg Imola (anul III):

Mit tanulhat a filozófia a művészettől?

Előadásom során Maurice Merleau-Ponty művészettel kapcsolatos írásait tekintem át abból a szempontból, hogy ezek miként értelmezik a művészet szerepét a filozófia világgal kapcsolatos szemléletmódjának megújításában. A francia filozófus egyik alapvető gondolata ugyanis az, hogy ez radikális korrekcióra szorul, tudniillik a nyugati filozófia hagyománya, beleértve a husserli fenomenológiát is, elvéti a világgal való kapcsolatunk eredendő természetének felismerését. Szubjektum és objektum, test és lélek, anyag és forma dichotómiájának a tételezése egy olyan intellektuális szemléletmódot takar, mely nem lát rá a világba való testi beágyazottság alapvető fenoménjére. A festészet vagy az írás, de úgy egyáltalán az alkotás tapasztalata viszont pontosan erre mutat rá: az eredendő egybefonódottságra, a felcserélhetőségre test és szellem, látó és látott, látható és láthatatlan között.

Ce poate învăța filosofia de la artă?

În cadrul prezentării mele voi încerca să schițez concepția lui Maurice-Merleau Ponty despre artă. Mai precis voi încerca să arăt cum interpretează filosoful francez rolul artei în sarcina de a reînnoi perspectiva filosofiei asupra lumii înconjurătoare. Ideea de bază a filosofului francez este, că prin atitudinea ei intelectualistă filosofia occidentală greșeste să observe fenomenul de bază a existenței noastre corporale în lume. Arta, din contră, relevă foarte clar

acest fenomen: experiența picturii sau scrisului ne arată că conexiunea între corp și minte, obiect și subiect, vizibil și invizibil este una inseparabilă și chiasmatică.

Rusu Rowenna (anul II):

David Hume lélek-felfogása

David Hume óvva int mindenkit mindennemű elsiertetten levont következtetéstől. Szerinte egyetlen létező és elkövetkezendő filozófiai rendszer sem képes arra, hogy a tapasztalaton túlra vigyen minket, vagy hogy más viselkedési normákat adjon, mint amilyeneket mi kreálunk magunknak nap mint nap. Minden kezdeményezést, amely a lélek halhatatlanságát, vagy Isten létét próbálta bizonyítani, kategorikusan visszautasított. Ennek az volt az oka, hogy egyszerűen nem tudta, hogy van-e Isten. Agnosztikus volt tehát, nem ateista.

David Hume: despre religie și suflet

David Hume atrage atenția tuturor asupra dificultății tragerii unor concluzii pertinente în domeniul. În opinia sa nicio ideologie filosofică existentă în prezent, sau care ar putea apare în viitor, nu este capabilă să aducă ceva nou, să ofere modele, experiențe sau norme de conduită noi. Aceste experiențe se creează pe parcursul timpului, ni le creăm noi înșine zi de zi. El a refuzat categoric orice încercare de demonstrare nouă privind nemurirea sufletului sau existența lui Dumnezeu. Acest refuz provenea din faptul că pur și simplu nu știa dacă există Dumnezeu sau nu. El era deci agnostic, și nu ateist.

Szabó Tamás (anul I):

Román-magyar államközi viszony és az alapszerződés

A kelet-közép-európai államok rendszerváltást követő időszak nemcsak a politikai, gazdasági és társadalmi struktúraváltást, hanem jelentős geopolitikai változásokat eredményezett, melyek új fejlődési irányt szabtak Magyarországnak és Románia számára. Ennek kontextusában fontos hivatkozási ponttá vált 1996 szeptemberében aláírt magyar-román alapszerződés.

Az előadás a román-magyar alapszerződés aláírásának körülményeit vizsgálja, különös tekintettel a kisebbségi jogokra, melyben a két fél viszonyának alakításában nemcsak a nemzetközi szervezetek, de az RMDSZ is megjelenik, amely megalakulása óta a romániai magyarság legitim képviselőjét igyekezett ellátni. A beszámoló a szereplők közötti viszonyrendszer feltárását is megkísérel, nemcsak a szakirodalom, hanem a mostanáig kevésbé kutatott levéltári forrásokra alapozva.

Relații româno-maghiare și Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate

Pentru statele din Europa Centrală și de Est perioada de după schimbarea regimului comunist a însemnat nu numai o restructurare politică, economică și socială, dar a dus de asemenea la schimbări geopolitice semnificative, prin urmare relația dintre Romani și Ungaria a luat o nouă direcție. În acest proces, tratatul româno-maghiar, semnat în septembrie 1996, a devenit o referință importantă.

Prezentarea examinează contextul semnării tratatului româno-maghiar, în special drepturile minorităților, în care relația dintre cele două state a fost influențată nu numai de organizații internaționale, ci și de UDMR, care de la înființare încoace a devenit reprezentantul legitim al comunității maghiare din România. Totodată raportul încearcă să dezvăluie relația dintre actori, bazându-se nu numai pe literatura de specialitate dar și pe documente de arhivă, care până acum nu au fost cercetate.

Szabó Katalin (anul I):

Kortárs értelmezések. Parti Nagy Lajos: Hősöm tere

„titkosügynök-szereplője lettem az életem filmjének.” (Parti Nagy Lajos)

Doktori disszertációm problémafelvető fejezeteként tervezem a regény értelmezését. Általa megfogalmazhatók azok a kérdések, amelyek mentén végig lehet gondolni az emlékezés – (inter)medialitás – kortárs (irodalom) témát, vagyis azt, hogyan létezhet a XXI. században a művészetek iránt fogékony befogadó, hogyan tudja definiálni önmagát, milyen kapcsolati hálót alakíthat ki környezetével, illetve hogyan viszonyul a hagyományhoz.

Az idő tehát központi kérdése lesz a dolgozatnak. A jelent meghatározó tapasztalatok értelmezése által a posztmodernhez, illetve a kortárshoz (mint tágabb kategóriához) köthető előítéletek, sztereotípiák újragondolása a cél.

„mindjobban a külvilág határoz meg bennünket ama helyzetek által, amelyek elől nem szökhet meg senki, és amelyek folytán egyre inkább hasonlítunk egymásra.” (Kundera: *A regény művészete*, 35.) - A hasonlóság az autonóm megnyilvánulás dekonstruálódása, avagy lehetőség?

Interpretări contemporane - pe marginea unui roman al lui Lajos Parti Nagy

Prezentarea de față va fi primul capitol al lucrării de doctorat. Pe baza interpretării romanului lui Lajos Parti Nagy „Hősöm tere” conturez întrebările care vor fi detaliate de-a lungul dezbaterii temeii ars memoria - (inter)medialitate - în literatura contemporană.

Cum se poate defini existența pasionaților de arte în secolul al XXI-lea?, Cum se corelează existența lor cu tradiția? Cum se realizează dialogul lor cu mediul înconjurător (real și virtual)? – sunt câteva întrebări/teme care au în comun temporalitatea. Problema timpului va fi dezbătută din perspectiva prezentului, care ne definește. Astfel voi putea vorbi despre percepțiile postmoderne și contemporane, despre similitudine și diferență, despre prejucii și posibilități.

Szász István Szilárd (anul I):

Mindenki megmenekülhet a pokol gyötrelmeitől? - Hans Urs von Balthasar reményteológiája

A katolikus teológia az ember halálát követően kettős végső kimenetelt tanít: az örök üdvösséget az örök kárhozat lehetősége veszélyezteti. Előadásomban Hans Urs von Balthasar pokolról szóló meglátásait mutatom be a Tanítóhivatali megnyilatkozások és Órigenész apokatasztaszis-tana tükrében. A hagyományos teológia állítja a pokol létét és örök voltát, ahol a bűnösök büntetése történik. Ezzel szemben Órigenész úgy gondolja, hogy Isten a végső beteljesedés alkalmával helyreállít minden létezőt az eredeti, jó állapotába. A szembenálló vélemények között helyezkedik el Balthasar teológiája, aki minden ember üdvösségében reménykedik.

Putem scăpa de chinurile iadului? - Teologia speranței în concepția lui Hans Urs von Balthasar

Teologia catolică prezintă două deznodământuri posibile după moartea omului: posibilitatea mântuirii veșnice este amenințată de osânda veșnică. În prezentarea mea vă dezvălui opțiunea lui Hans Urs von Balthasar despre infern în oglinda enunțurilor Magisteriului Bisericii și teoria apocatastasis a lui Origene. Teologia tradițională susține existența infernului și natura veșnică al acestuia, unde se întâmplă pedeapsirea vinovaților. În contrast, Origene crede, că în timpul realizării finale Dumnezeu restabilește tot ceea ce există, în starea inițială bună. Între aceste opinii opuse se situează teologia lui Balthasar, cine speră în mântuirea tuturor oamenilor.

Száva Csanád:

A narratív identitás kommunikációelméleti és antropológiai vonatkozásairól

A narratív identitás elmélete egyfelől az élettörténet kapcsán kerül a kommunikációs összefüggésekbe, másfelől azonban a tapasztalat artikulálásának is vannak olyan vonatkozásai,

amelyek nemcsak az élet tapasztalatainak történetéről, illetve történeteiről szólnak. A tapasztalat és cselekvés elméletének összekapcsolása olyan feltevéseket és következményeket jelent, amellyel egy tágabb – antropológiai – értelemben használhatóak fel.

Aspecte ale teoriei identității narative legate de știința comunicării și de antropologie

Teoria identității narative poate fi inclusă într-un sistem de relații ale comunicării pe de o parte prin povestirea vieții, iar pe de altă parte prin articulațiile experienței. Cu privire la aceste articulații pot apărea aspecte care nu sunt legate doar de povestirea experiențelor unei vieți ci și de relații de comunicării. Corelarea teoriilor referitoare la experiență, comunicare și acțiune poate să ne aducă ipoteze și concluzii purtătoare unei perspective mai largi: una antropolocică.

Tankó Éva Mária (anul II):

Epistemologicele szempontok a politikai filozófiában

Felvetődik a kérdés, hogy mennyire lehetséges a politika megragadása ismeretelméleti szempontból, hogy mennyire lehetséges a politika módszeres ismeretelméleti elemzése és nem utolsósorban, hogy szolgálhat-e a politika ismeretelméleti forrásnak, és ha igen, akkor milyen mértékben. Ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában az igazság fogalma ad támpontot. Ne feledjük, elsősorban gyakorlati filozófiáról van szó, amelynek megvilágítása epistemológiai szempontból nem mindig egyszerű, amennyiben tárgyalása nem mindig történik rendszeres elméleti formában.

Puncte de vedere epistemologice în filosofia politică

Chestiunile care se impun se referă la posibilitatea abordării politicii din punct de vedere gnoseologic, la posibilitatea unei analize metodologice a politicii și nu în ultimul rând, se pune întrebarea dacă politica poate fi considerată sursă a cunoașterii și dacă da, în ce măsură poate fi considerată ca atare. În răspunsul la aceste întrebări, conceptul de adevăr va fi cel care ne va oferi punctul de sprijin. Să nu uităm că înainte de toate este vorba despre filosofie practică, a cărei analiză epistemologică nu este întotdeauna ușoară, întrucât prezentarea sa nu se întâmplă întotdeauna sub formă de teorie sistematică.

Tóodor Imre (anul III):

A politikai sajátos pozíciója. Carl Schmitt antiliberálisizmusról

Schmitt antiliberálisizmusánál a kiindulópontot a weimari Németország megérett krízishelyzetének, kulturális klímájának tudatosítása képezte. Ezáltal a két háború közti német filozófia központi problémájára tapint rá: a modernitás „medúza arcának” létre, annak veszélyeztető voltára; azaz a „civilizáció veszendőségére”, mely a modern politika racionalizálásának, technicizálásának folyamatában öltönek testet. Schmitt számára a politika-filozófiai modernség megtestesítője a *liberalizmus*, mellyel szemben fel kell venni a harcot. A politikai liberális tagadásával szemben Schmitt a politikai sajátos pozícióját hivatott kiemelni és biztosítani. Schmitt stratégiája az, hogy a liberalizmus mellett egy olyan alternatívát (rendszer) kell létrehozni, mely elismeri a politikait, fényt gyűjtve az állam kérdésében, „az emberi dolgok rendjében”.

Statutul specific al politicii. Despre anti-liberalismul lui Carl Schmitt

În viziunea lui Carl Schmitt antiliberálismul are ca punct de plecare conștientizarea situației avansate de criză culturală a Republicii de la Weimar. Astfel, el intuiește problema centrală a filosofiei germane interbelice: problematica bine cunoscută a „înfățișării meduzei” și consecințele periculoase ale acesteia în contemporaneitate; adică pe aspectul „efemer al civilizației”, întrucă iparea ei prin procesul de raționalizare și tehnicizare. Conform opiniei lui Carl Schmitt, *liberalismul* este consecința modernității politico-filosofice, împotriva căruia trebuie luptat.

Túros Eszter (anul I):

Rurális és urbánus a kortárs művészetben - székelyföldi történetek

A kortársiság filozófiai problémája felől közelítve azokra a székelyföldi képzőművészeti, illetve ösztönművészeti folyamatokra, szerveződésekre szeretnék koncentrálni, melyek meghatározóak voltak az ezredforduló utáni művészetben. „Rurális” és „urbánus” olyan fogalmak, melyek megkerülhetetlenek a téma tárgyalásakor, ugyanakkor túl is mutatnak a rendeltetészerű kiállítófelületeken, a galériák, múzeumok rendszerén.

Rural și urban în arta contemporană - despre procese artistice contemporane din secuime

Pornind de la problematica filosofică a contemporaneității aș dori să abordez acele procese care sunt accentuate în istoria artei ultimilor cincisprezece ani în Secuime. Conceptele rural și urban sunt inevitabile în abordarea temelor de acest gen și ne permit o perspectivă mai largă decât cea oferită de spațiile expoziționale clasice din rețeaua instituțională a muzeelor și galeriilor.

Vajda Anita Adriana (anul I):

A posztmodern ember

Az általam választott doktoranduszi disszertáció témájának összegző címe: *A modern-posztmodern kor határán jelentkező individuum elszemélytelenedésének problémája*. Jelen doktoranduszi konferencia keretein belül, csupán egy részfejezet bemutatására vállalkozom, mely a posztmodern kor emberképét hivatott bemutatni. Ahogy az előadás címe is tükrözi a XXI. század nehézkesen megragadható ember típusának meghatározását, főbb tulajdonságainak bemutatását illetve a kor kínálta „szabadság” korlátozottságát próbálom röviden, töredékes gondolatcsírákban a hallgatóság számára bemutatni.

Omul postmodern

Titlul temei aleasă de mine pentru disertația de doctorat este: *Problema depersonalizării individului la granița dintre epoca modern și postmodernă*. În cadrul acestei conferințe doctorală prezint un subcapitol din disertația de doctorat, care cuprinde portretul omului postmodern. Așa cum reflectă și titlul încerc să prezint imaginea omului epocii noastre, al secolului al XXI-lea.